

[J. O. Krag.]

stemme for denne momsforhøjelse, hvis man i stedet for at bruge den til generelle arbejdsgiversubsidier, der helt tilfældigt og i et tyndt lag spredes ud over hele landet til samtlige arbejdsgivere, havde brugt de samme penge til en direkte og positiv erhvervsfremmende politik. Men det ville man ikke; ellers havde man også på det punkt kunnet opnå et forlig med socialdemokratiet.

Vi mener også, at folkepensionsbidraget kunne bruges til fondsdannelse af denne karakter. Nu bruger man det til en fondsdannelse af en anden karakter, som vi også kan sympatisere med, men hvor man altså lader pengene ligge døde hen et langt stykke tid. En udbygget ATP-ordning kunne også medføre fondsdannelser. Der er mange andre måder, måske også frivillige aftaler mellem arbejdsmarkedets parter, der kunne føre til fondsdannelser.

Finansministeren har kommenteret vore forslag om en stærkere indsats mod skatte-snyderiet. Jeg forstår, han er enig med os. Jeg håber, han gør noget ved det. Vi anfører tre måder, hvorpå denne indsats kan gennemføres, og jeg skal nøjes med at henvise til punkt 2 i programmet. Punkt 3 i programmet, omgående revision af B-skatteydernes skatteansættelse for 1970, forstod jeg fik finansministerens fulde tilslutning. Finansministeren mente ikke, man i øjeblikket kunne forstærke beskatningen af fortjenester ved salg af jord og fast ejendom. Det mener vi godt man kan, men i hvert fald kunne man indføre en særbeskatning af de store fortjenester, som nu hentes hjem ved salg af ejerlejligheder. Her er dog noget at tage fat på. Lad os høre regeringens kommentarer til det. Disse penge kunne i øvrigt passende gå i bolig- og byggefonden.

Jeg forstår ikke, hvorfor man stiller sig så negativt til afsætning af danske obligationer i udlandet, når man alligevel skal tage udenlandske lån, og når man nærmer sig den grænse, hvor det ikke vil være muligt for finansministeren at rejse de tilstrækkelige lån i udlandet. Det giver dog en vældig god grundelse for at overveje den mulighed, der er nævnt her i punkt 5 i vort forslag.

At en kapitalmarkedsstyrelse er en nødvendighed, lå jo næsten indirekte i økonomi-

ministerens kommentarer. Han erkendte, at her var et svagt punkt for regeringen. Vi ved, at Nationalbanken stort set er magtesløs over for kreditinstitutionerne. Vi ved, at Nationalbanken gennem sin diskontopolitik og gennem visse andre bestemmelser har nogen indflydelse på bankerne og sparekasserne, men ikke over for kreditforeningerne og hypotekforeningerne. Og vi ved, hvordan hele kapitalmarkedet har skabt de skiftende regeringer store vanskeligheder. Jeg er sikker på, at boligministeren vil kunne bekræfte dette. Ja men hvorfor da ikke søge at få orden på tingene og skabe dette kapitalmarkedsråd, denne kapitalmarkedsstyrelse i nærmest muligt samarbejde med Nationalbanken? Jeg tror, det er et positivt punkt, som man vil komme til at vende tilbage til.

Økonomiministeren troede, at de penge, en samfundsejet investeringsbank skulle låne ud, skulle stilles til rådighed for solbrille-, papnæse- og askebægerindustrien. Nej, det skal de ikke. Hvis økonomiministeren kendte erhvervslivets praktiske arbejdsvilkår i øjeblikket, ville han vide, at store og succesrige eksportvirksomheder mangler kredit og mangler kapital, mangler likviditet. Nogle af disse problemer løses over eksportkreditterne, men vi ved, at likviditeten på det danske pengemarked vil stramme meget kraftigt til i de kommende måneder. Derfor tror jeg, der i allerhøjeste grad kunne være brug for en samfundsbank, en samfundets egen investeringsbank, der kunne tage sig af overordentlig vigtige og effektive eksporterende virksomheders likviditet. Man siger: hvor kommer pengene fra? Jeg vil gøre opmærksom på punkt 9, hvorefter momsforhøjelsen og folkepensionsbidragene, vel tilsammen beløb på op imod 2 milliarder kr., kunne indsættes i disse fonds. Det er dog mange penge.

Jeg vil også gerne sige, at vore bemærkninger om en indkomstpolitik, jeg havde nær sagt en pris-, avance-, indkomst- og formueomfordelingspolitik, er ikke negative. Husk vel, at de eneste regeringer i dette land, der har kunnet gennemføre indkomstpolitik og kunnet få lønmodtagerorganisationernes tilslutning til en sådan politik, det er socialdemokratiske ledede regeringer. Tænk vel på, at den nuværende regerings